

מ"ת 8886/05/23 - ריאן טאהא נגד מדינת ישראל

בית המשפט לתעבורה תל אביב

מ"ת 8886-05-23 מדינת ישראל נ' טאהא
תיק חיצוני: 209460/2023

בפני המבקש
כבוד השופטת שירי שפר
ריאן טאהא
נגד
מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

1. בפני בקשה לעיון חוזר בתנאי השחרור של המבקש, במסגרתה עותר המבקש ל"פתיחת חלון לצורך ביצוע עבודות שירות".

2. כנגד המבקש הוגשה, ביום 18/05/23 בקשה למעצר עד תום ההליכים, זאת במקביל להגשת כתב אישום המייחס לו עבירות של **נהיגה בזמן פסילה וללא ביטוח**.

3. ביום 05/01/23 נגזר דינו של המבקש בתיק גמ"ר 5920-06-20, **בנוכחותו**, לאחר שהורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של גרימת מוות בנהיגה רשלנית וגרימת חבלות של ממש לשניים נוספים.

4. בית המשפט אימץ את הסדר הטיעון והשית על הנאשם 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, כמוסכם. כאשר לרכיב הפסילה לגבי הוצג הסדר "טווח" - אימץ את הרף העליון של ההסדר וגזר 3 שנות פסילה בפועל - לגביה נקבע כי תחל לא יאוחר מיום 01/04/23. בנוסף הוטלו 10 חודשי מאסר מותנה ופיצוי לנפגעי העבירה.

נקבע כי המבקש יחל בריצוי מאסרו בדרך של עבודות שירות ביום 15/03/23.

המבקש החל בריצוי מאסרו במועד.

5. המבקש ערער על חומרת עונשי הפסילה והפיצוי (עפ"ת (מרכז) 21105-02-23) ובדין ביום 17/04/23 חזר בו מן הערעור ונקבע כי הרישיון יופקד עד ליום 01/05/23.

המבקש לא הפקיד רישיונו.

6. ביום 15/05/23, בשעה 05:48, נהג המבקש ברכב פרטי בכביש 5442, סמוך ליישוב אורנית, בידעו כי נפסל

כאמור וללא ביטוח תקף.

באותו יום, שוחרר על ידי קצין משטרה בתנאי מעצר בית מלא.

7. ביום 18/05/23 הוצגה בפני הסכמת הצדדים, אותה אימצתי וקבעתי כי המבקש ישהה בתנאי מעצר בית מלא עד לתום ההליכים המשפטיים, לרבות פיקוח רצוף של אחד מן המפקחים שאושרו, לצד הפקדה בסך 5,000 ₪, התחייבות עצמית, ערבויות צד ג', צו עיכוב יציאה מן הארץ, וחובת התייצבות להליכים.

8. באותו יום, הורשע המבקש, על פי הודאתו, בעבירות המיוחסות לו, ולבקשתו, וחרף התנגדות המשיבה, הופנה לקבלת תסקיר לעונש.

נקבע דיון להמשך טיעונים לעונש ביום 19/11/23.

9. ביום 26/06/23 הגיש המבקש בקשה לעיון חוזר בתנאי השחרור, במסגרתה ביקש כי יפתחו חלונות לצורך יציאתו לביצוע עונש המאסר בעבודות שירות אשר הוטל בתיקו הקודם.

נטען בבקשה כי אין מדובר בשינוי התנאים אלא העתקת המקום בו ישהה בתנאי מעצר בית מלא.

10. בדיון שהתקיים ביום 12/07/23 ציין ב"כ המבקש כי המבקש שוהה כמעט חודשיים במעצר בית מלא; התאונה בגינה נגזר דינו בתיק הקודם ל-3 שנות פסילה התרחשה לפני כ-8 שנים ולכן ניתנה ענישה קלה יחסית; מעבר לעבירות בגין נפסל, אין למבקש הרשעות חמורות נוספות וזאת על פני וותק נהיגה רב; המבקש ללא עבר פלילי; המבקש החל בריצוי עונש המאסר בדרך של עבודות שירות וביצע כבר 22 ימים מתוך 4 חודשים.

לטענת ב"כ המבקש, גם במסגרת עבודות השירות ישהה המבקש בפיקוח שכן עבודות השירות אשר הוטלו עליו בתיקו הקודם מבוצעות בתחנת המשטרה.

לעניין מסוכנות המבקש, נטען כי המבקש לא הופר תנאי מעצר הבית, מדובר בעבירה ראשונה מסוגה של נהיגה בזמן פסילה, המבקש הפנים חומרת מעשיו ולקח אחריות בהזדמנות הראשונה ולכן ניתן לסמוך עליו.

11. המשיבה התנגדה לבקשה בציינה שזו לא מגלה עובדות חדשות או נסיבות שהשתנו, ולא חלף זמן ניכר מיום בו ניתנה החלטת השחרור בתנאים, בהתאם להסכמת הצדדים. לטענת המשיבה מסוכנות המבקש גברה שכן הודה והורשע במיוחס לו בעוד תלוי ועמד כנגדו מאסר מותנה ארוך.

דיון והחלטה

המסגרת המשפטית

12. סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) קובע כי עיון חוזר בהחלטה בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, ייעשה רק אם "נתגלו

עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן החלטה".

13. לאחר ששמעתי את ב"כ הצדדים, עיינתי בפסיקה, ובחנתי את טענות הצדדים, מצאתי לדחות הבקשה.

14. אשר לחלוף הזמן - נכון למועד מתן החלטה זו, המבקש נתון בתנאי מעצר בית מלא כחודשיים בלבד והמסוכנות שנשקפת ממנו, נוכח חומרת העבירה והרשעתו החמורה הקודמת בגינה נפסל מלקבל רישיון נהיגה למשך 3 שנים, גבוהה וברורה.

לא מצאתי כי בפרק הזמן שחלף, מסוכנותו של המבקש פחתה, נהפוך הוא, מסוכנותו גברה לאחר שהורשע בתיק העיקרי (אומנם על פי הודאתו, וזאת אשקול לזכותו).

ואולם, המבקש נהג בזמן פסילה, כחמישה חודשים לאחר שנגזר דינו, פחות מחודש לאחר שחזר בו מן הערעור, כשבועיים ימים בלבד לאחר שהחלה הפסילה, בעוד מאסר מותנה ארוך וממושך בן 10 חודשים, מרחף מעל ראשו - אך לא היה בו כדי להרתיעו.

לא מצאתי כי חלף "זמן ניכר", אלא תקופה קצרה.

15. אשר לשינוי בנסיבות/נסיבות חדשות - אני סבורה שאותם נימוקים שעמדו ביסוד החלטת המעצר בפיקוח אלקטרוני תקפים גם היום, וביתר שאת, נוכח הרשעתו.

אציין כי חובתו לבצע עבודות שירות בתיקו הקודם (תיק גמ"ר 5920-06-20) אינה בבחינת עובדה חדשה.

גם המלצת הממונה על עבודות השירות מיום 20/06/23 על הפסקה מנהלית של עבודות השירות, אינה עולה כדי שינוי בנסיבות.

בעת מתן הסכמת המבקש לשהותו בתנאי מעצר בית מלא ידע כי עליו להמשיך ולרצות את עונש המאסר שהוטל בדרך של עבודות שירות וידע היטב כי לא יוכל לעשות כן בעודו שוהה בתנאי מעצר בית מלא.

16. דומה כי גם ב"כ המבקש סבור כי לא קמה כל עילה המצדיקה עיון חוזר ולכן טען כי אין המדובר בבקשה לשינוי תנאים אלא לכל היותר שינוי מקום מעצר הבית - שכן, לגישתו, גם בעת ריצוי עבודות השירות ישהה המבקש בפיקוח.

17. אני דוחה טענה זו. לו היתה נכונה - לא היתה כל מניעה לאפשר למבקש כבר בעת מתן החלטת השחרור הראשונה - להמשיך בריצוי עבודות השירות.

גם לגוף הטענה - אין לקבל הטענה כי בעת ביצוע עבודות השירות המבקש נתון לפיקוח הדוק וצמוד.

די אם אפנה לדברי כב' הש' סלמן בעמ"ת (חיפה) 10902-11-20 אבו רומי תאופיק נ' מדינת ישראל):

"אשר לטענה בדבר "פיקוח" שב"ס - בטענה זו אין ממש; אכן, ביצוע עבודות השירות נתון לפיקוח

עמוד 3

שב"ס; עם זאת אין מדובר בפיקוח הדוק, אלא ביקורת המבוצעת מעת לעת; הביקורת הנה של קיום תנאים כלליים ולא בדומה למעצר באיזוק, ביקורת הדורה ויומיומית".

[שם, נדחתה בקשת המבקש לפתיחת חלונות במעצרו בפקא"ל בחלוף כ-6 חודשים לשם ביצוע עבודות שירות שהוטלו בתיק קודם] בית המשפט העליון אימץ קביעת המחוזי (בש"פ 8824/20 אבו רומי תאופיק נ' מדינת ישראל (21.12.20)).

18. השוטרים המשרתים בתחנת משטרת ראש העין בה אמור המבקש לרצות עבודות שירות אינם משמשים כמפקחים ואין ביכולם למנוע יציאת המבקש מתחנת המשטרה (ואין זה תפקידם).

מסוכנות המבקש טמונה בנהיגה - ואין כל ערובה כי לא יצא מתחנת המשטרה במהלך שעות היום, בעת ריצוי עבודות השירות, ויאחז בהגה הרכב.

19. זאת ועוד, תנאי שחרורו של המבקש נקבעו בהתאם להסכמת הצדדים ביום 18/05/23 ולא חלפו אלא כשבועות ספורים וכבר ביום 26/06/23 הוגשה בקשה זו.

בעניין דומה, בבש"פ 3472/23 ואהבה אבי נ' מדינת ישראל (11.5.2023) נקבע כי אין הצדקה למתן רשות ערר על תנאי שחרור שנקבעו בהסכמה (מעצר בית לילי).

באותו עניין, המבקש שוחרר, בהתאם להסכמה שהוצגה, בתנאי מעצר בית לילי ופסילה עד לתום ההליכים וכעבור כחודשיים ועשרים יום הגיש בקשה לעיון חוזר - ביטול תנאי מעצר הבית הלילי.

בית משפט קמא דחה את הבקשה.

בית המשפט המחוזי דחה את ערר המבקש. הטעם העיקרי לדחיית הערר היה שתנאי השחרור שהמבקש עתר לשנותם נקבעו לפני זמן לא רב - בהסכמת הצדדים. בהסכמה זו לא נקבע כי למבקש תהיה אפשרות לעתור להקלה בתנאים בתוך פרק זמן כזה או אחר.

על החלטה זו הוגשה בקשת רשות ערר, אשר נדחתה.

20. עיון בפסיקה מעלה שבמקרים בהם הוגשו בקשות לאפשר ריצוי מאסר בעבודות שירות בתיק אחר, בעת שהנאשם משוחרר בתנאי במעצר בית מלא, בתי המשפט, לרוב, דחו את הבקשה, בהיות הבקשה חורגת לתכלית המעצר - איון מסוכנות ושמירה על שלום הציבור.

בבש"פ 4176/18 תאמר ג'מעה נ' מדינת ישראל (7.06.18) נדחתה בקשת רשות ערר של המבקש לשנות את תנאי מעצר הבית לצורך המשך ריצוי עבודות השירות שהוטלו בתיק אחר (נותרו 10 ימים) וכן היתר יציאה לעבודה, למרות תסקיר חיובי שהמליץ על הקלה. הבקשה לעיון חוזר נדחתה על ידי בית משפט קמא וערר המבקש נדחה על ידי בית המשפט המחוזי (עמ"ת (מרכז) 18-05-33365). בית המשפט העליון ציין כי אין כל חשש לפגיעה בלתי מידתית בזכויות המבקש "בשים לב לסיכון להישנות ביצוע עבירות העולה מעברו התעבורתי והתנהלותו הנטענת

לנוכח העונשים שהושתו עליו, וזאת בעודו מרצה אותם" (מאסר בעבודות שירות - הערה שלי, ש.ש.). באותו ענין חלפו כ-3.5 חודשים מעת ביצוע העבירה.

בבש"פ 8039/17 **פהד הייזל נ' מדינת ישראל** (6.11.17) נדחתה בקשת רשות ערר של המבקש לשנות את תנאי מעצר הבית לצורך המשך ריצוי עבודות השירות, בתיק אחר. הבקשה לעיון חוזר נדחתה על ידי בית משפט קמא וערר המבקש נדחה על ידי בית המשפט המחוזי (עמ"ת (מרכז) 56290-08-17). בית המשפט העליון ציין שהמסוכנות שנסקפת מהמבקש הינה בדרגה כזו שאינה מתיישבת עם ביטול תנאי מעצר הבית, וכי נהיגה בזמן פסילה מלמדת על נכונות להפר הוראות בית המשפט. באותו ענין חלפו פחות מ-3 חודשים מעת ביצוע העבירה.

בעמ"ת (מחוזי מרכז) 50316-05-17 **ג'בארין נ' מדינת ישראל** (15.6.17) דחה בית המשפט את בקשת העורר, ששוחרר למעצר בית מלא בפיקוח 5 מפקחים, להתיר לו לרצות יתרת מאסרו בתיק אחר בעבודות שירות, תוך שקבע שעילות סעיף 52(א) לחסד"פ אינן מתקיימות. בית המשפט המחוזי עמד על השיקול המרכזי בסוגיה זו:

"בבחינת האפשרות להורות על יציאה ממעצר לצורך ביצוע עבודות שירות, השיקול המרכזי הוא מידת המסוכנות הנסקפת מהעצור לבטחון הציבור ומידת האמון שניתן לרחוש לו (ר' בבש"פ 989/05 שקד נ' מדינת ישראל (6.2.05); בבש"פ 4434/06 פלוני נ' מדינת ישראל (13.6.06); בבש"פ 1782/13 חלייחל נ' מדינת ישראל (10.3.13); בבש"פ 1355/15 טביב נ' מדינת ישראל (3.3.15); בבש"פ 8015/16 מזרחי נ' מדינת ישראל (10.11.16))."

21. אשר לפסיקה אליה הפנה ב"כ המבקש, שם דובר במקרים שונים מעניינו של המבקש -

מ"ת 11995-03-19 - המשיב שהה במעצר בבית מעצר כשלושה שבועות ורק ולאחר שהתקבל תסקיר מעצר שוחרר בתנאי מעצר בית מלא ולאחר מכן הותרה יציאתו לעבודות שירות.

עמ"ת (ירושלים) 18254-12-15 נפתחו חלונות באיזוק לשם ביצוע 2 חודשי ע"ש כאשר כבר בעת שנקבע המעצר בפקא"ל ניתן חלון קבוע להתאווררות ל-3 שעות מדי יום. נקבע כי המשיבה השלימה עם חלונות האוורור היומיים ולכן אין מניעה בהרחבתם כאמור לצורך ביצוע עבודות השירות.

בבש"פ 11393/04 נדונה בקשה בקשת רשות ערר - בית משפט השלום הורה על שחרור המבקש ובית המשפט המחוזי הורה על מעצרו עד תום ההליכים. בית המשפט העליון הורה על מעצר בית מלא ואיפשר למבקש לבצע עבודות שירות לאחר שהתקבל אישור לפיו העבירה הנוספת לא בוצעה בעת ביצוע עבודות השירות. אין המדובר במי אשר נעצר והתבקש שחרורו לצורך ביצוע ע"ש.

22. נוכח האמור, אני בדעה שמסוכנותו של המבקש רק גברה לאחר שהורשע בדין, ונוכח תקופת הזמן הקצרה שחלפה מאז נקבעו בהסכמה תנאי שחרורו, אין לאפשר יציאתו ממעצר הבית, למשך פרק הזמן המבוקש לצורך ביצוע עבודות השירות. הקלה כזו פירושה פגיעה בתכלית המעצר - אינן מסוכנותו ושמירה על שלום הציבור.

23. לאור כל האמור, הבקשה נדחית.

ניתן יהיה לשקול הבקשה בשנית בחלוף כחודשיים נוספים, ככל והמבקש לא יפר תנאי שחרורו.

24. לצד זאת, אורה על פתיחת 2 חלונות "אוורור" קבועים בשבוע - לפרק זמן של 2-3 שעות. המבקש יודיע מהם הימים המועדפים מבחינתו ובהתאם תנתן החלטתי.

תיק המשטרה יוחזר לידי המשיבה.

25. זכות ערר כחוק.

1. 26

ניתנה היום, ה' אב תשפ"ג, 23 יולי 2023, בהעדר הצדדים.

.a

.b